

Demani un **Préstec Expansió** per al que vostè vulgui.

› Webs del Grup › Tradueix-nos
Dijous, 11 febrer 2016

EL PUNT AVUI+

Identifica't

Subscriu-te

Cercar

SECCIONS EDICIÓ IMPRESA EL PUNT AVUI TV MÉS

PORTADA LOCAL SOCIETAT TERRITORI PUNT DIVERS POLÍTICA ECONOMIA CULTURA COMUNICACIÓ OPINIÓ ESPORTS

SOCIETAT GIRONA - 6 febrer 2016 0.00 h

DRETS DE LES PERSONES

De vocació, apàtrida

- Una vidrerenca lluita perquè se li reconegui el dret a no tenir nacionalitat
- Totes les gestions que ha fet per aconseguir-ho han fracassat

Captura de pantalla del web de Núria Güell, on exposa el seu projecte Foto: EPA.

JORDI NADAL - GIRONA

Tenir la nacionalitat espanyola incomoda moltes persones. Uns perquè senten l'Estat espanyol com un estat opressor de la seva pròpia manera de ser, i defensen que la seva realitat cultural i social és una altra. D'altres perquè no comparteixen els valors que l'espanyolitat vol vendre com a propis i com a demostració fonamental que existeix una *unidad indivisible de la patria* més enllà de la voluntat de les persones. N'hi ha uns que pensen que no han d'argumentar res: simplement no volen ser espanyols, ni súbdits forçats d'aquest Estat. I n'hi ha que, a més de no ser espanyols, no volen tenir pàtria. Un cas el trobem en l'artista vidrerenca Núria Güell. Vol ser apàtrida, i no li ho deixen ser. Ja ens ho va explicar en el marc d'una exposició col·lectiva a la Fundació Miró de Barcelona, al març farà un any. Hi mostrava els seus esforços perquè se li concedeixi el dret a no tenir la nacionalitat espanyola. Va provar-ho per diferents vies. Va demanar-ho a

través de l'ambaixada de Dublín, però li ho van denegar. Va provar-ho en una oficina d'estrangeria a Barcelona, però no se'n va sortir. Va acabar enviant una carta al subdelegat del govern espanyol a Girona, Juan Manuel Sánchez-Bustamante. En la carta, hi exposava els seus motius, que partien d'una exposició sense ambigüitats: “No em sento identificada amb l'estructura de l'estat nació, amb els processos nacionalistes, ni amb el concepte de pàtria”, hi manifesta. Passa a considerar que la identitat nacional és una “construcció artificial”, ja que, diu, no se sustenta sobre l'àmbit d'existència d'una llengua, ni sota una creença concreta, ni per motius de consanguinitat, ni per la cultura, ni tampoc pel territori, ja que considera els límits fronterers “arbitraris” i fruit d'acords, mediacions i guerres. Ataca també el nacionalisme pels horrors comesos en el seu nom, i el considera font de la xenofòbia i el racisme. Per últim, recorda al subdelegat, que no ha firmat cap contracte acceptant l'Estat espanyol com a pàtria pròpia, ni vol que els líders polítics parlin en nom d'ella pel fet de ser representants dels ciutadans d'un estat que no vol. Per tot l'exposat, deia la carta, hi sol·licita que se li atorgui la renúncia a la nacionalitat espanyola, a fi de no tenir cap nacionalitat que l'identifiqui. Tampoc se'n va sortir. La van informar que la llei no preveu la possibilitat que una persona pugui, per pròpia voluntat, renunciar a la seva nacionalitat. Fins i tot va fer elaborar un informe jurídic sobre la condició d'apàtrida i, segons explica, la van informar que la nacionalitat només es pot perdre com si fos un càstig. I no és el que vol. No vol que la castiguin. Ni a no ser espanyola ni a ser-ne. Simplement, diu, vol que es respecti la seva voluntat de no tenir nació. La lluita continua.

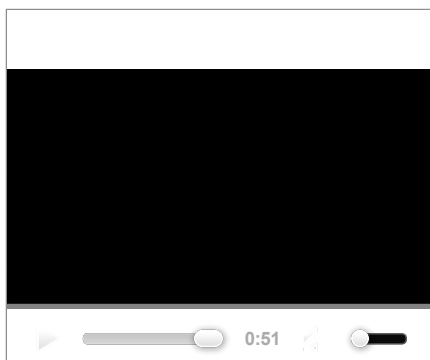
Desar la notícia al meu compte

Escriure un comentari

Identificar-me. Si ja sou usuari verificat, us heu d'identificar.

Vull ser usuari verificat. Per escriure un comentari cal ser usuari verificat.

Nota: Per aportar comentaris al web és indispensable ser usuari verificat i acceptar les **Normes de Participació**.

NOTÍCIES DE ...